

доло и остави въ унашкѣ, коѣ затакватъ жени на поясъ си и прѣ-
дѣтъ съ врьтено. *Пк.* 83***), Земѣ си хурка писана И земѣ ново
вретено. *Д.* 69, 40—41. (Не мога) С една урка и махалка На Турки
харач да плащам. *Д.* 25, 72—73. Горѣ юнаку отговори: „Едно ви ха-
лѣл не струвам, дѣто ми ѣлхи вѣршехте, Че ги на хурки правехте.
Д. 54, 7. 13—15. „Я си заведи войска-та Де-то сѣ хурки продаватъ,
Дано мома-та познаешъ“. *М.* 86. *ср.* фурка, урка.

Хурма* (*khourmā s. t. Datte*) *с. ж.* финиковая пальма и ея
плодъ: Намѣрихме много хурми и кукунари, отъ кои хъ ядохме. *Х. II*, 52.

Хустѣ-башия* *с. м. см.* устѣ-башия: Да те докарамъ на на-
шата кашта, На нашата кашта терзи шѣтъ, Терзи хустабашии На
тебе фустанъ, на мене елекъ. *В.* 265.

Хъхрешкомъ *нар.* хрипя: А мѣжду това кръвъ съ пѣна хъх-
решкомъ кипеше отъ устата му. *Зк.* 143.

Хъхрѣ *ил. дл.* хриплю: Измежду кашлицѣ-тъ и говореніе-то слу-
шя се да хъхре и да му свирѣ, като мѣнува въздухъ-тъ прѣзъ грѣ-
ляна. *Л. Д.* 1871 *р.* 134.

Ц.

Цалѣвка *с. ж.* поцѣлуй: Цалувка дупкѣ не прави. *Ч.* 238. Пѣ-
сны юнашки българскѣ имъ пѣла С' сладкѣ и неповиннѣ цалувкѣ. *Гн.*
16. Хурката буле хурката, а не съ либе цалувка нѣ. *Х. I*, 188. Сладка
една цѣлувка като да запѣчатѣ и потвърди сяко писано. *Зк.* 198.

Цалѣ(в)нѣ *ил. св.* Цалѣвамъ Цаливамъ *ил. дл.* поцѣлую,
цѣлѣю: Юнак малка мома цалива. *Д. S.* 3, 24. Прѣван пригърнѣ Мѣ-
лица Та я пригърнѣ цалива. *Д.* 34, 129—130. От далекъ ги мома бра-
тимѣла От близо имъ рѣка цаливала. *Д.* 38, 5—6. На си от конъ пре-
сѣгна (юнак-ът) Либе-то си да цалуне. *Д.* 49, 17—18. Цалуналъ гу-
царьотъ. *Д. р.* 143. „Ти да ми цалунешъ ясну лику. Язъ да си ца-
луемъ тои факлатѣ очи. *Вв.* 86.

Цалъ *пр.* цѣлый (*см.* цѣлъ): Булюкбашата фрълилъ на кучето
неколку печени киселици а кучето ги грабнало и цали ги глътнало.
Пс. 13, 152.

Цана *с. ж.* *см.* цѣна: Продава се конѣ Капетана Продава го
була удовица, Цана цанятъ за неделя дена. *сПс.* 3, 176.

Цанцарка *с. ж.* рюмка: Я кума ты ни донеси бардученце то
съ ракиѣтата, донеси и цанцарката и ни залей по една ракиѣца. *Зк.*
177. „И тѣй, друже Тодоре“, подкачи пакъ Милчу да са хвали, като
срѣбна още цанцарка ракиѣ. *Зк.* 178.

Цанѣ *ил. дл.* цѣню *см.* цѣни (*см.* это сл.).